ఆగమన కాలపు రెండవ ఆదివారం – బి సంవత్సరం

“ప్రభువుకు మార్గం సిద్ధం చేయండి: దారిని సరిచేయండి, హృదయాన్ని తెరవండి, క్రీస్తుకు చోటు కల్పించండి!”

మొదటి పఠనం: యెషయా 40:1–5, 9–11

రెండవ పఠనం: 2 పేతురు 3:8–14

సువార్త: మార్కు 1:1–8

ప్రారంభ పరిచయం

ఒక ముఖ్యమైన వివాహానికి కొద్దిరోజుల ముందు ఒక కుటుంబం ఒక సమస్యను ఎదుర్కొంది. వారి ఇంటికి వెళ్లే దారి పెద్ద పెద్ద కొమ్మలు, రాళ్లతో మూసుకుపోయింది. ఇంట్లో అందరూ అలంకరణలు చేయడంలో, పూలు సిద్ధం చేయడంలో, వంటకాలు తయారుచేయడంలో బిజీగా ఉన్నారు. అప్పుడు ఒక వృద్ధ పొరుగువ్యక్తి వారితో ఇలా అన్నాడు: “అతిథులు ఇంటి గుమ్మం వరకు రాలేకపోతే, ఇంటిని ఎంత అందంగా అలంకరించినా ప్రయోజనం ఏమిటి?” వెంటనే ఆ కుటుంబ సభ్యులందరూ కలిసి దారిని శుభ్రం చేశారు. ఒకరిని ఆహ్వానించాలంటే ముందుగా ఆయన వచ్చే మార్గాన్ని సిద్ధం చేయాలని వారు అర్థం చేసుకున్నారు.

ప్రియమైన సహోదరీ సహోదరులారా!

ఆగమన కాలం అంటే స్వాగతించడానికి సిద్ధపడే పవిత్ర కాలం. మనం కేవలం ఒక పండుగ కోసం సిద్ధపడటం లేదు. మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు రాకడ కోసం సిద్ధపడుతున్నాం. క్రిస్మస్ పండుగ కోసం మన ఇళ్లు సిద్ధంగా ఉన్నాయా లేదా అన్నది మాత్రమే ప్రశ్న కాదు. ప్రభువును స్వీకరించడానికి మన హృదయాలు సిద్ధంగా ఉన్నాయా అన్నదే అసలైన ప్రశ్న.

ఈనాటి మొదటి పఠనంలో, యెషయా ప్రవక్త దేవుని ఓదార్పు సందేశాన్ని ప్రకటిస్తున్నాడు. ప్రభువు తన ప్రజలను ఒక కాపరివలె సమకూర్చి, తన చేతుల్లో ఎత్తుకొని, ప్రేమలో సంరక్షించడానికి వస్తున్నాడని తెలియజేస్తున్నాడు.

రెండవ పఠనంలో, పునీత పేతురు ప్రభువు మన పట్ల ఎంతో ఓర్పు కలిగి ఉన్నాడని గుర్తుచేస్తూ, నూతన ఆకాశం, నూతన భూమి కోసం ఎదురుచూస్తున్న మనం పవిత్రమైన జీవితాలను జీవించాలని పిలుపునిస్తున్నాడు.

సువార్తలో, యోహాను స్నాపకుడు ప్రజలను మనఃపరివర్తనకు పిలుస్తూ, “ప్రభువుకు మార్గం సిద్ధం చేయండి. ఆయన మార్గాలను సరళం చేయండి” అని ప్రకటిస్తున్నాడు.

ఈ మూడు పఠనాలు పశ్చాత్తాపం, క్షమాపణ, సయోధ్యల ద్వారా మన హృదయాల్లోని మార్గాన్ని శుభ్రం చేసుకోవాలని ఆహ్వానిస్తున్నాయి. మన

జీవితాలను మార్చుకోవడమే కాకుండా, ఇతరులకు ఓదార్పు, ఆశ, శాంతిని అందించడం ద్వారా కూడా క్రీస్తుకు మార్గాన్ని సిద్ధం చేయాలని గుర్తుచేస్తున్నాయి.

కాబట్టి మన హృదయాలను పరిశీలించుకుందాం. మనలో తగ్గించుకోవలసిన గర్వమనే కొండ ఏది? తొలగించుకోవలసిన పగ, ద్వేషం ఏది? స్వస్థపరచవలసిన విరిగిపోయిన బంధం ఏది? క్రీస్తు మన జీవితాల్లోకి మరింత లోతుగా ప్రవేశించకుండా అడ్డుకుంటున్న వాటిని గుర్తించి, వినయంతో ఆయన కరుణను వేడుకుందాం.

ప్రసంగం

ఒక వ్యక్తి తన స్నేహితునితో, "నా ఇల్లు ఎప్పుడూ అస్తవ్యస్తంగా ఉంటుంది. ఎప్పుడు చూసినా వస్తువులు చిందరవందరగా పడి ఉంటాయి" అని బాధపడ్డాడు.

అప్పుడు అతని స్నేహితుడు, "మరి ఎప్పుడు ఇంటిని శుభ్రం చేయాలని అనుకుంటున్నావు?" అని అడిగాడు.

ఆ వ్యక్తి, "నాకు కొంచెం ఎక్కువ సమయం దొరికినప్పుడు శుభ్రం చేస్తాను" అని సమాధానమిచ్చాడు.

అప్పుడు అతని స్నేహితుడు చిరునవ్వులో, "ఎదురుచూస్తూ కూర్చున్నంత మాత్రాన ఇల్లు శుభ్రం కాదు. ఎవరో ఒకరు ముందడుగు వేసి శుభ్రం చేయాలి!" అని చెప్పాడు.

ప్రియమైన సహోదరీ సహోదరులారా!

ఈ చిన్న సంఘటన ఆగమన కాలపు సందేశాన్ని మనకు చక్కగా వివరిస్తుంది. ఈ వారాల్లో మనం క్రిస్మస్ అలంకరణలు చేయవచ్చు, బహుమతులు కొనవచ్చు, విందు భోజనాలు సిద్ధం చేసుకోవచ్చు, పండుగ సంబరాలకు ఏర్పాట్లు చేసుకోవచ్చు. కాని యోహాను స్నాపకుడు మనకు మరింత ముఖ్యమైన ఒక పనిని గుర్తుచేస్తున్నాడు:

"ప్రభువుకు మార్గం సిద్ధం చేయండి. ఆయన మార్గాలను సరళం చేయండి!"

ప్రశ్న ఏమిటంటే, మన ఇళ్లు క్రిస్మస్ కోసం సిద్ధంగా ఉన్నాయా అన్నది కాదు. క్రీస్తును స్వాగతించడానికి మన హృదయాలు సిద్ధంగా ఉన్నాయా అన్నదే!

'ఆగమన కాలం' అంటే ప్రభువు రాక కోసం ఎదురుచూస్తూ సిద్ధపడే కాలం. బెత్లెహేములో జన్మించిన క్రీస్తు మొదటి రాకడను మనం స్మరించుకుంటాం. ఈ రోజు ఆయన తన వాక్యంలో, దివ్య సత్ప్రసాదంలో, మనం కలుసుకునే మనుషులలో మన దగ్గరకు వస్తున్నప్పుడు ఆయనను ఆహ్వానిస్తాం. అంతేకాక, మహిమలో ఆయన మళ్లీ రానున్న రోజును ఆశతో ఎదురుచూస్తాం.

కాబట్టి ఆగమన కాలం కేవలం క్రిస్మస్ కోసం రోజులు లెక్కపెట్టుకునే కాలం కాదు. ఇది ఆశతో ఎదురుచూసే, మన జీవితాలను మార్చుకునే, నూతన ఆశను పొందే పవిత్ర కాలం.

1. దేవుడు మనలను ఓదార్చడానికి, సమకూర్చడానికి వస్తున్నాడు

ఈనాటి మొదటి పఠనం దేవుని ప్రేమపూర్వకమైన ఆజ్ఞతో ప్రారంభమవుతుంది:

"నా ప్రజలను ఓదార్చండి! వారిని ఓదార్చండి!"

ఇశ్రాయేలు ప్రజలు ఎన్నో కష్టాలను అనుభవించారు. తమ దేశాన్ని విడిచిపెట్టి పరాయి దేశంలో ప్రవాస జీవితాన్ని గడిపారు. బాధలు, అనిశ్చితి, నిరాశల మధ్య జీవించారు. దేవుడు తమను విడిచిపెట్టాడేమో అని వారు ఆందోళన చెందారు.

అటువంటి పరిస్థితిలో యెషయా ప్రవక్త వారికి ఒక గొప్ప సందేశాన్ని అందిస్తున్నాడు:

"ఇదిగో! మీ దేవుడు!"

తరువాత ప్రభువును ఒక మంచి కాపరిలో పోలుస్తున్నాడు. ఆ కాపరి తన మందను మేపుతాడు. గొర్రెపిల్లలను తన చేతుల్లోకి తీసుకుంటాడు. వాటిని తన హృదయానికి హత్తుకుంటాడు. బలహీనమైన గొర్రెలను ఎంతో మృదువుగా నడిపిస్తాడు.

ప్రియమైన సహోదరీ సహోదరులారా!

మనం మార్గాన్ని సిద్ధం చేస్తున్న దేవుడు అటువంటి ప్రేమగల దేవుడే. ఆయన మనలను భయపెట్టడానికి రాడు. మన తప్పుల కోసం మనలను నలిపివేయడానికి రాడు. మనలను సమకూర్చడానికి, మోసుకెళ్లడానికి, పోషించడానికి, ఓదార్చడానికి, సరైన మార్గంలో నడిపించడానికి వస్తున్నాడు.

మనలో కొందరు ఇతరులకు తెలియని ఎన్నో బాధలను తమ హృదయాల్లో మోస్తూ ఉండవచ్చు. అనారోగ్యం, ప్రియమైనవారి మరణం, కుటుంబ సమస్యలు, విరిగిపోయిన బంధాలు, గతకాలపు తప్పుల వల్ల కలిగిన అపరాధభావం, భవిష్యత్తు గురించిన ఆందోళన... ఇవన్నీ మనలను బాధిస్తూ ఉండవచ్చు.

కాని యెషయా ప్రవక్త సందేశం చాలా స్పష్టంగా ఉంది:

దేవునికి మన బాధలు తెలుసు. దేవుడు మన దగ్గరకు వస్తున్నాడు. దేవుడు మనలను ప్రేమతో సంరక్షిస్తున్నాడు.

ఒకసారి ఒక చిన్న పిల్లవాడు పెద్ద జనసందోహం ఉన్న సంతలో తన తల్లి నుంచి తప్పిపోయాడు. భయంతో ఏడుస్తున్న ఆ పిల్లవాడిని ఒక దుకాణదారుడు

చూశాడు. ఆ పిల్లవాడిని ఎక్కడ ఉంటావని, నీ ఇల్లు ఎక్కడని అడిగినా అతనికి సరిగ్గా చెప్పడం తెలియలేదు.

కాని ఆ పిల్లవాడు పదే పదే ఒకటే మాట చెబుతున్నాడు:

“మా అమ్మ నాకోసం వెతుకులోంది!”

ఆ దుకాణదారుడు ఆ పిల్లవాడిని తన దగ్గరే ఉంచుకొని, అతని తల్లిదండ్రులు వచ్చేవరకు ఓర్పుతో ఎదురుచూశాడు. చివరకు తల్లి వచ్చి తన బిడ్డను కౌగిలించుకుంది.

ఆ పిల్లవాడికి తన తల్లి తన కోసం వెతుకులోందనే నమ్మకం ఉండటం వల్లనే ధైర్యం కలిగింది.

అలాగే, అంతకంటే గొప్పగా, మన కోసం వెతుకుతూ, మనలను తన ప్రేమలోకి సమకూర్చుకునే దేవుని మీదనే మన ఆశ ఆధారపడి ఉంది.

కాబట్టి ఈ ఆగమన కాలంలో మనం ఈ చిన్న ప్రార్థనను మన జీవితంలో భాగం చేసుకుందాం:

“ప్రభువైన యేసయ్యా, రండి!”

ఉదయం నిద్రలేవగానే ఈ ప్రార్థన చేయండి. ఆందోళన కలిగినప్పుడు చేయండి. ఒంటరిగా అనిపించినప్పుడు చేయండి. రాత్రి నిద్రపోయే ముందు కూడా చేయండి.

ఇప్పటివరకు మనం మూసివేసి ఉంచిన మన జీవితంలోని ప్రతి మూలలోకీ యేసు ప్రభువు ప్రవేశించాలని ఈ ప్రార్థన ద్వారా కోరుకుందాం.

2. సిద్ధం చేయవలసిన మార్గం మన హృదయంలోని మార్గమే

యెషయా ప్రవక్త ఒక గొప్ప దృశ్యాన్ని మన కళ్లముందు ఉంచుతున్నాడు. లోయలను పూడ్చాలి. కొండలను తగ్గించాలి. వంకర దారులను నేరుగా చేయాలి. గరుకైన మార్గాలను చదును చేయాలి.

యోహాను స్నాపకుడు కూడా ఇదే ప్రవచనాన్ని తిరిగి ప్రకటిస్తున్నాడు.

అయితే, ఆయన మనలను ఎడారిలో కొత్త రహదారులు నిర్మించమని అడగడం లేదు. మన హృదయాల్లో ఉన్న పరిస్థితులను పరిశీలించమని ఆహ్వానిస్తున్నాడు.

మనలో కొన్ని కొండలను తగ్గించాలి.

“నేను ఎప్పుడూ తప్పు చేయను” అని చెప్పే అహంకారం ఒక కొండ.

“నేను అతనిని ఎప్పటికీ క్షమించను” అని చెప్పే పగ ఒక కొండ.

ఇతరులకు మన హృదయంలో చోటు ఇవ్వడానికి నిరాకరించే స్వార్థం ఒక కొండ.

అలాగే కొన్ని లోయలను పూడ్చాలి.

“నా జీవితంలో ఇక ఆశ లేదు” అని చెప్పే నిరాశ ఒక లోయ.

“రేపటిని నేను ఎదుర్కోలేను” అని చెప్పే భయం ఒక లోయ.

ఎవరూ తనను పట్టించుకోవడం లేదని బాధపడే ఒంటరితనం ఒక లోయ.

మన జీవితాల్లో కొన్ని వంకర దారులు కూడా ఉన్నాయి. అర్ధసత్యాలు చెప్పడం, తప్పులను సమర్థించుకోవడం, రహస్యంగా చెడు అలవాట్లకు బానిసలవడం, ఇచ్చిన మాటను నిలబెట్టుకోకపోవడం, శ్రద్ధ చూపవలసిన బంధాలను నిర్లక్ష్యం చేయడం... ఇవన్నీ మన జీవితంలోని వంకర దారులే.

ఒక కుటుంబం ప్రయాణానికి సిద్ధమైంది. కారు సిద్ధంగా ఉంది. సామాన్లు అన్నీ సర్దుకున్నారు. కాని దారిలో ఒక పెద్ద చెట్టు కూలిపడి రాకపోకలను అడ్డుకుంది. ఆ అడ్డంకిని తొలగించకుండా వారు ముందుకు వెళ్లలేకపోయారు.

అలాగే మనం కూడా ఎన్నో మంచి ఉద్దేశాలతో జీవించవచ్చు. కాని మన హృదయంలో పరిష్కరించని పగ, విడిచిపెట్టని చెడు అలవాటు ఉంటే, అవి మనలను దేవునికి దగ్గరవకుండా అడ్డుకుంటాయి.

ఈ ఆగమన కాలం మన ప్రయాణం గురించి ఫిర్యాదు చేయడం కాకుండా, మన ప్రయాణానికి అడ్డుగా ఉన్న వాటిని గుర్తించమని చెబుతోంది.

బహుశా మనం ఇతరులను నిందించడం మానేసి, మన బాధ్యతను అంగీకరించవలసి రావచ్చు.

నిజం మాట్లాడటం నేర్చుకోవాలి. ఇచ్చిన మాటను నిలబెట్టుకోవాలి. హానికరమైన అలవాటును విడిచిపెట్టాలి. ప్రార్థనకు సమయం కేటాయించాలి.

ఒకేసారి మొత్తం మార్గాన్ని శుభ్రం చేయవలసిన అవసరం లేదు. ముందుగా ఒక అడ్డంకిని తొలగించడం ప్రారంభిద్దాం.

3. పశ్చాత్తాపమే నూతన జీవితానికి మార్గం

ఈనాటి సువార్తలో యోహాను స్నాపకుడు అరణ్యంలో కనిపించి, పాపక్షమాపణ కోసం మనఃపరివర్తనకు పిలుపునిస్తూ, పాపక్షమాపణ కోసం స్నానాన్ని ప్రకటిస్తున్నాడని మనం వింటున్నాం.

క్రిస్మస్ అంటే మనకు వెంటనే గుర్తుకు వచ్చేవి ఏమిటి? విద్యుద్దీపాల అలంకరణలు, క్రిస్మస్ గీతాలు, కుటుంబ సమ్మేళనాలు, విందు భోజనాలు, బహుమతులు.

కానీ యోహాను స్నాపకుడు మనకు ఒక ముఖ్యమైన విషయాన్ని గుర్తుచేస్తున్నాడు. క్రిస్మస్ కోసం చేసే నిజమైన సిద్ధత బాహ్య అలంకరణ కాదు. అది మన హృదయంలో కలగవలసిన మార్పు!

పశ్చాత్తాపం అంటే, "నేను చాలా చెడ్డవాడిని. నా జీవితంలో ఇక ఆశ లేదు" అని అనుకోవడం కాదు.

దాని అర్థం:

"దేవుడు నన్ను ఎలా జీవించమని కోరుతున్నాడో, నేను ఎల్లప్పుడూ అలా జీవించలేదు. కానీ ఆయన కృపతో నేను మారగలను. తిరిగి ఆయన దగ్గరకు రావచ్చు. నా జీవితాన్ని మళ్లీ ప్రారంభించవచ్చు" అని నిజాయితీగా అంగీకరించడం.

అంటే మన జీవిత దిశను మార్చుకోవడం. దేవుని కరుణ మన జీవితాలను తిరిగి మలచడానికి అనుమతించడం.

మనలో ప్రతి ఒక్కరికీ కొన్నిసార్లు పశ్చాత్తాపపడవలసిన సందర్భాలు ఉంటాయి.

మన మాటలలో ఎవరినైనా బాధించి ఉండవచ్చు. ప్రార్థనను నిర్లక్ష్యం చేసి ఉండవచ్చు. కోపానికి మన జీవితాలను అప్పగించి ఉండవచ్చు. ఎవరికైనా క్షమాపణ చెప్పవలసి ఉన్నా చెప్పకుండా ఉండవచ్చు. మనలను బాధించిన వారిని క్షమించడానికి నిరాకరించి ఉండవచ్చు.

కానీ మన జీవితంలో జరిగిన అతి చెడ్డ సంఘటనే మన జీవితానికి గుర్తింపుగా మారవలసిన అవసరం లేదు.

ఒక పూజారి ఒకసారి ఎన్నో సంవత్సరాల తర్వాత పాపసంకీర్తనకు వచ్చిన ఒక వ్యక్తి గురించి చెప్పారు.

పాపసంకీర్తన పూర్తయిన తర్వాత ఆ వ్యక్తి కన్నీళ్లు పెట్టుకోవడం ప్రారంభించాడు.

అతను ఇలా అన్నాడు:

"ఎన్నో సంవత్సరాల తర్వాత ఈ రోజు మొదటిసారిగా నా గురించి నేను నిజం చెప్పుకున్నాను. ఇన్నాళ్లూ నా హృదయంలో మోస్తున్న పెద్ద భారం ఇప్పుడు తొలగిపోయినట్లు అనిపిస్తోంది!"

ఇదే నిజమైన పశ్చాత్తాపం మనకు ఇచ్చే స్వేచ్ఛ.

సయోధ్య సంస్కారం మనలను అవమానపరచడానికి ఏర్పాటు చేయబడింది కాదు. మనలను ప్రేమతో ఆహ్వానిస్తూ, కొత్త జీవితాన్ని ప్రారంభించడానికి అవసరమైన కృపను ప్రసాదించే దేవుని కరుణను అనుభవించే పవిత్రమైన అవకాశం అది.

రెండవ పఠనంలో పునీత పేతురు దేవుడు మన పట్ల ఎంతో ఓర్పు కలిగి ఉన్నాడని గుర్తుచేస్తున్నాడు. ఆయన ఓర్పు మనం మనఃపరివర్తనం

చెందడానికి, పవిత్ర జీవితాన్ని జీవించడానికి, కొత్తగా ప్రారంభించడానికి ఒక అవకాశాన్ని ఇస్తుంది.

ప్రభువు రాకడ కోసం ఎదురుచూస్తున్న మనం ఎలాంటి వ్యక్తులుగా జీవించాలి అని ఆయన ప్రశ్నిస్తున్నాడు. మన జీవితాలు పవిత్రతతో, భక్తితో నిండి ఉండాలని చెబుతున్నాడు.

కాబట్టి ఈ ఆగమన కాలం మనకు పాపసంకీర్తనం చేయించుకోవడానికి, మనం బాధపెట్టిన వ్యక్తిని క్షమాపణ అడగడానికి, మనలను బాధించిన వ్యక్తిని క్షమించడానికి సరైన సమయం కావచ్చు.

పశ్చాత్తాపం అంటే కేవలం బాధపడటం కాదు. కొత్త దిశలో ఒక అడుగు వేయడం!

4. మనం దేవునికి చోటు ఇచ్చిన చోటే ఆయన నివసిస్తాడు

ఒకసారి ఒక యూద మతగురువును ఒకరు, "దేవుడు ఎక్కడ నివసిస్తాడు?" అని అడిగారు.

అక్కడున్న పండితులు, "దేవుడు విశ్వమంతటా వ్యాపించి ఉన్నాడు!" అని సమాధానమిచ్చారు.

అప్పుడు ఆ మతగురువు ఇలా అన్నారు:

"మనం ఆయనకు చోటు కల్పించిన చోటే దేవుడు నివసిస్తాడు!"

దేవుడు ప్రతిచోటా ఉన్నాడు. అయినప్పటికీ మన జీవితంలోని కొన్ని భాగాలను ఆయనకు దూరంగా ఉంచుతాం.

క్రిస్మస్ కోసం మన ఇంటిని ఎంతో అందంగా అలంకరించవచ్చు. కానీ మన హృదయమనే ఇంటి లోపలి గదుల్లో పగ, అసూయ, అసూయ, ద్వేషం, చేదు జ్ఞాపకాలు, మనం ఎదుర్కోవడానికి ఇష్టపడని చెడు అలవాట్లు పేరుకుపోయి ఉండవచ్చు.

బహుశా ఈ ఆగమన కాలం మనకు ఒక సందేశాన్ని ఇస్తోంది:

ఇంటిని మాత్రమే అలంకరించకండి. మీ హృదయాన్ని కూడా శుభ్రం చేసుకోండి!

కొంతమందికి మరో క్రిస్మస్ సంబరం అవసరం ఉండకపోవచ్చు. వారికి సయోధ్య అవసరం కావచ్చు.

మరో బహుమతి అవసరం ఉండకపోవచ్చు. క్షమాపణ అవసరం కావచ్చు.

మరింత హడావుడి అవసరం ఉండకపోవచ్చు. దేవుని సాన్నిధ్యంలో పది నిమిషాలు నిశ్శబ్దంగా గడపడం అవసరం కావచ్చు.

బహుశా మనం ఎవరికైనా, "నన్ను క్షమించండి" అని చెప్పవలసి రావచ్చు.

లేదా “నేను మిమ్మల్ని క్షమిస్తున్నాను” అని చెప్పవలసి రావచ్చు.

లేదా “మనం మళ్లీ కొత్తగా ప్రారంభిద్దాం” అని చెప్పవలసి రావచ్చు.

నిజాయితీతో కూడిన ఒక క్షమాపణ ఒక కొత్త మార్గాన్ని తెరవగలదు.

క్షమాపణతో కూడిన ఒక చిన్న చర్య ఒక కుటుంబాన్ని మళ్లీ కలపగలదు.

ప్రార్థనకు తిరిగి రావాలనే ఒక నిర్ణయం మన జీవితంలో దేవునికి చోటు కల్పించగలదు.

ఈ రోజే మనం అన్ని కొండలను తొలగించవలసిన అవసరం లేదు. కనీసం ఒక చిన్న రాయినైనా తొలగించడం ప్రారంభిద్దాం!

5. యోహాను స్నానికునిలా క్రీస్తును చూపించే వ్యక్తులుగా జీవిద్దాం

యోహాను స్నానికుడి జీవితంలో ఒక గొప్ప విశేషం ఉంది.

ప్రజలు ఆయన బోధనలు వినడానికి వచ్చేవారు. ఆయనను ఎంతో గౌరవించేవారు. కొందరు ఆయనే క్రీస్తేమో అని కూడా అనుకున్నారు.

ఆయన కోరుకుంటే ఆ గౌరవాన్ని, ప్రజల ప్రశంసలను తన స్వప్రయోజనానికి ఉపయోగించుకోవచ్చు. కాని అతను అలా చేయలేదు.

తనకంటే గొప్పవాడు రాబోతున్నాడని ఆయన ప్రకటించాడు. తన దగ్గరకు వచ్చిన ప్రజలను తన అనుచరులుగా చేసుకోవడం అతని లక్ష్యం కాదు. యేసు ప్రభువును స్వాగతించడానికి ప్రజలను సిద్ధం చేయడమే అతని లక్ష్యం.

ప్రియమైన సహోదరీ సహోదరులారా!

ప్రతి క్రైస్తవుని బాధ్యత కూడా ఇదే. మన జీవితాలు క్రీస్తును ప్రతిబింబించేలా ఉండాలి.

మనలను కలిసే ప్రజలు మనలో క్రీస్తు సహనం, దయ, క్షమాపణ, కరుణ, శాంతిని అనుభవిస్తున్నారా?

మన మాటలు, చేతలు దేవుడు ప్రేమగలవాడని, కరుణామయుడని ఇతరులు విశ్వసించేందుకు దోహదపడుతున్నాయా?

లేక కఠినమైన మాటలు, నిజాయితీ లేని ప్రవర్తన, ఇతరుల బాధల పట్ల నిర్లక్ష్యం ద్వారా మనమే వారికి అడ్డంకులుగా మారుతున్నామా?

ఒక దారిచూపే సూచికను ఒక్కసారి గమనించండి. అది ప్రయాణికులు తనను చూసి ప్రశంసించాలని కోరుకోదు. తనను అందంగా అలంకరించుకోవాలని కోరుకోదు. దాని పని ఒక్కటే: ప్రయాణికులకు సరైన దిశను చూపించడం.

యోహాను స్నాపకుడు కూడా అలాంటి దారిచూపే సూచిక. అతను యేసు ప్రభువును చూపించాడు.

మనమూ అలాగే జీవించాలి.

"నన్ను చూడండి!" అని కాకుండా, "క్రీస్తును చూడండి!" అని మన జీవితాల ద్వారా తెలియజేయాలి.

6. మరొక వ్యక్తి కోసం క్రీస్తు మార్గాన్ని సిద్ధం చేయండి

ఇది మన జీవితాల్లో ఆచరణాత్మకంగా ఎలా సాధ్యం?

మనమందరం ప్రపంచాన్ని పూర్తిగా మార్చలేకపోవచ్చు. కానీ కనీసం ఒక వ్యక్తి రోజును ఆనందమయం మార్చగలం.

ఒంటరిగా ఉన్న ఒకరికి ఫోన్ చేయవచ్చు.

అనారోగ్యంలో ఉన్నవారిని పరామర్శించవచ్చు.

నిరుత్సాహంలో ఉన్నవారికి ధైర్యం చెప్పవచ్చు.

మన తప్పుకు క్షమాపణ చెప్పవచ్చు.

ఇతరులను క్షమించవచ్చు.

ఒంటరిగా ఉన్న ఒక వ్యక్తిని మన ఇంటి భోజన బల్ల దగ్గరకు ఆహ్వానించవచ్చు.

మనలో వ్యవహరించడం కష్టంగా ఉన్నవారి పట్ల కూడా సహనంతో ప్రవర్తించవచ్చు.

ఒక మహిళ తన ఇంటి పక్కనే ఉన్న ఒక వృద్ధుడు ఎప్పుడూ ఇంటి నుంచి బయటకు రావడం లేదని గమనించింది.

మొదట ఆమె అతనిని పలకరిస్తూ ఉండేది. తరువాత ఒకరోజు అతనికి భోజనం తీసుకెళ్లింది. కొంతకాలానికి క్రిస్మస్ పండుగకు తన కుటుంబంలో కలిసి భోజనం చేయడానికి అతనిని ఆహ్వానించింది.

ఆమె అతని జీవితంలోని అన్ని సమస్యలను పరిష్కరించలేకపోయింది. కానీ అతను ఎవరికీ గుర్తులేని వ్యక్తిగా ఉండిపోకుండా చూసుకుంది.

ఆమె చేసిన ఆ చిన్న పని ద్వారా క్రీస్తు ఆ వృద్ధుని దగ్గరకు చేరుకున్నాడు.

ప్రియమైన సహోదరీ సహోదరులారా!

ఈ ప్రపంచంలోని ప్రతి కొండను మనం తొలగించలేకపోవచ్చు. కానీ ఇద్దరు వ్యక్తుల మధ్య ఉన్న ఒక అడ్డంకిని తొలగించగలం.

ప్రపంచంలోని ప్రతి యుద్ధాన్ని మనం ఆపలేకపోవచ్చు. కానీ మన కుటుంబంలో శాంతిని తీసుకురాగలం.

ప్రతి ఒక్కరి ఒంటరితనాన్ని తొలగించలేకపోవచ్చు. కాని కనీసం ఒక వ్యక్తి ఒంటరిగా ఉండకుండా చూడగలం.

దేవుడు మన దగ్గరకు వస్తున్నాడు. చాలాసార్లు మన ద్వారా ఆయన ఇతరుల దగ్గరకు కూడా వస్తున్నాడు.

7. ఆగమన కాలం – ఆశతో నిండిన పవిత్ర కాలం

రెండవ పఠనంలో పునీత పేతురు నూతన ఆకాశం, నూతన భూమి గురించి మాట్లాడుతున్నాడు. అక్కడ నీతి, న్యాయం నివసిస్తాయని తెలియజేస్తున్నాడు.

క్రైస్తవుల ఆశ అంటే మన జీవితంలో అన్ని సమస్యలు తొలగిపోయి, ప్రతిదీ సులభంగా మారిపోతుందని నమ్మడం కాదు.

దేవుడు నమ్మదగినవాడనే విశ్వాసమే మన నిజమైన ఆశ.

మన బాధలే మన జీవితానికి చివరి మాట కావు. క్రీస్తు ఈ సృష్టిని తన పరిపూర్ణత వైపు నడిపిస్తున్నాడనే నమ్మకమే మనకు ధైర్యాన్ని ఇస్తుంది.

ఈ ఆగమన కాలంలో కొందరు తమ జీవితాల్లో ఎన్నో భారాలను మోస్తూ ఉండవచ్చు.

కుటుంబ సభ్యుల మరణం వల్ల కలిగిన దుఃఖం కావచ్చు.

అనారోగ్యం కావచ్చు.

ఉద్యోగం లేకపోవడం కావచ్చు.

కుటుంబ కలహాలు కావచ్చు.

భవిష్యత్తు గురించిన భయం కావచ్చు.

ఈ కష్టాలు మనకు లేవని నటించమని ఆగమన కాలం మనకు చెప్పడం లేదు.

తన గొర్రెపిల్లలను సమకూర్చి, వాటిని తన హృదయానికి హత్తుకునే ఆ మంచి కాపరి చేతుల్లో మన బాధలను ఉంచమని ఆహ్వానిస్తోంది.

ప్రభువు మన పట్ల చూపించే ఓర్పు నిర్లక్ష్యం కాదు.

ఆయన రాకడే మన ఆశ.

ఆయన కరుణ మనకు కొత్త జీవితాన్ని ప్రారంభించే అవకాశాన్ని ఇస్తుంది.

ఆయన సాన్నిధ్యం మనకు ధైర్యాన్ని ఇస్తుంది. మొత్తం దారి కనిపించకపోయినా, తదుపరి అడుగు వేయడానికి అవసరమైన బలాన్ని ప్రసాదిస్తుంది.

ముగింపు

ప్రియమైన సహోదరీ సహోదరులారా!

ఈ రోజు మనల్ని మనం కొన్ని ప్రశ్నలు వేసుకుందాం.

నేను తగ్గించుకోవలసిన అహంకారమనే కొండ ఏది?

నిరాశలో నిండిపోయిన నా జీవితంలోని ఏ లోయను ఆశలో నింపాలి?

నేను సరిచేయవలసిన వంకర దారి ఏది?

నేను ఎవరిని క్షమించాలి?

ఎవరి దగ్గర నేను క్షమాపణ అడగాలి?

ఈ రోజే నా జీవితంలో తొలగించగల ఒక చిన్న అడ్డంకి ఏది?

ఒకసారి ఒక చిన్న బాలుడు తన గ్రామం గుండా రాజు ప్రయాణించబోతున్నాడని విన్నాడు. గ్రామంలోని వారందరూ రాజును చూడటానికి బయటకు వెళ్లారు. కానీ ఆ బాలుడు మాత్రం ఇంట్లోనే ఉండిపోయాడు.

అతని తండ్రి, "నువ్వు రాజును చూడటానికి ఎందుకు వెళ్లలేదు?" అని అడిగాడు.

అప్పుడు ఆ బాలుడు, "నాన్నా! నేను కేవలం రాజును చూడాలని మాత్రమే కోరుకోవడం లేదు. రాజు మా ఇంటికి రావాలని కోరుకుంటున్నాను!" అని సమాధానమిచ్చాడు.

తండ్రి చిరునవ్వుతో, "అయితే రాజు రావడానికి నువ్వు మార్గం సిద్ధం చేయాలి!" అని చెప్పాడు.

వెంటనే ఆ బాలుడు బయటకు వెళ్లాడు. దారిలో ఉన్న ఒక పెద్ద రాయిని పక్కకు తొలగించాడు. బరువైన మూటను మోస్తున్న ఒక వృద్ధుడికి సహాయం చేశాడు. ఒంటరిగా కూర్చొని బాధపడుతున్న ఒక మహిళను ఓదార్చాడు. గొడవపడుతున్న ఇద్దరు పొరుగువారిని కలిపి రాజీ కుదిర్చాడు.

రాజు వచ్చినప్పుడు, "నాకు మార్గాన్ని సిద్ధం చేసినది ఎవరు?" అని అడిగాడు.

గ్రామస్థులందరూ ఆ బాలుడిని చూపించారు.

అప్పుడు రాజు ఇలా అన్నాడు:

"నా మార్గాన్ని సిద్ధం చేసింది నువ్వే! ఎందుకంటే నా ప్రజల హృదయాలకు వెళ్లే దారిలో ఉన్న అడ్డంకులను నువ్వు తొలగించావు!"

ప్రియమైన సహోదరీ సహోదరులారా!

ఇదే ఆగమన కాలం యొక్క నిజమైన సందేశం.

మనం కేవలం క్రీస్తు రాక కోసం ఎదురుచూసేవారమే కాదు; ఆయనకు మార్గాన్ని సిద్ధం చేసేవారము కూడా!

ప్రతి అడ్డంకిని తొలగించలేకపోవచ్చు. కానీ కనీసం ఒక రాయిని పక్కకు తొలగించగలం.

ప్రతి విరిగిపోయిన బంధాన్ని వెంటనే బాగుచేయలేకపోవచ్చు. కానీ సయోధ్య కోసం ఒక అడుగు వేయగలం.

ప్రతి ఒక్కరినీ ఓదార్చలేకపోవచ్చు. కానీ కనీసం ఒక వ్యక్తికి ఓదార్పు ఇవ్వగలం.

కాబట్టి యోహాను స్నానికుని పిలుపును మరోసారి మన హృదయాల్లో వినుదాం:

“ప్రభువుకు మార్గం సిద్ధం చేయండి. ఆయన మార్గాలను సరళం చేయండి!”

మన హృదయాల్లోని మార్గాన్ని శుభ్రం చేసుకుందాం.

మన హృదయాలను తెరుద్దాం.

అడ్డంకులను తొలగిద్దాం.

శాంతిని నెలకొల్పుదాం.

క్షమించుకుందాం.

మళ్లీ కొత్తగా ప్రారంభిద్దాం.

ఈ ఆగమన కాలమంతా మన ప్రార్థన ఇదే కావాలి:

“ప్రభువైన యేసయ్యా, రండి! ఈ రోజు నా హృదయం నుంచి తొలగించవలసిన అడ్డంకి ఏమిటో నాకు చూపించండి. మీ కోసం నా హృదయంలో ఒక స్థలాన్ని సిద్ధం చేసుకున్నాను. నా జీవితంలోకి ప్రవేశించండి. నాతో ఉండండి. నన్ను ఎప్పటికీ విడిచిపెట్టకండి!”

ఆమేన్!